

GOVERNANCECOMMISSIE GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: Gc 16/03

De Governancecommissie, samengesteld als volgt:
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, voorzitter,
mr. G.J. Bloemendal, wonende te Zeist,
E.L. Snoeij, wonende te Zoetermeer,
mr. J.G.J.M. de Zwaan, wonende te Zeist,
bijgestaan door mr. A.T.B. de Vries, secretaris,

heeft op 3 januari 2017 als volgt geoordeeld in de zaak van:

A.,
wonende te Z.,
verzoeker,

tegen:

de stichting **B.**,
gevestigd te Y.,
verweerster,
gemachtigde: mr. A.Th. de Haan.

De partijen worden in het vervolg aangeduid als verzoeker en de stichting.

---

1. Het verzoek en het procesverloop

- 1.1 Met een brief van 16 september 2016 heeft verzoeker, met verwijzing naar de artikelen 2.1 lid 3, 3.1 lid 5, 4.1, 4.2, 4.3 lid 1, 4.4 lid 3, 4.5 lid 1 en hoofdstuk 6 van de Zorgbrede Governancecode 2010 (verder te noemen: de Code), aan de Governancecommissie (verder te noemen: de commissie) verzocht een toetsing aan de Code uit te voeren en een oordeel te geven over elf klachten (met subvragen), onder meer over het functioneren van de stichting en van de vorige en van de huidige raad van toezicht (verder: RvT), over het functioneren en de bevoegdheden van de destijds functionerende bestuurder van de stichting, over onjuistheden in het Jaardocument 2015, over het ontbreken van een Klokkenluidersregeling, een cliëntenraad en een commissie van vertrouwenslieden. Bij het verzoekschrift zijn de bijlagen 1-13 gevoegd.
- 1.2 De gemachtigde van de in 1.1 bedoelde bestuurder heeft met een brief van 17 oktober 2016 de commissie gemeld dat zij via de gemachtigde van de stichting kennis heeft genomen van het toetsingsverzoek. Zij heeft meegedeeld dat haar cliënte op medische gronden niet in staat is kennis te nemen van dit verzoek en diens gevolge geen reactie hierop kan geven of informatie kan verstrekken. De

commissie heeft deze brief voor kennisgeving aangenomen en de brief ter kennisneming aan partijen toegezonden.

- 1.3 Met een brief van 19 oktober 2016 heeft de stichting een verweerschrift (met één bijlage) ingediend. De stichting concludeert hierin dat verzoeker niet op alle punten even duidelijk is. Zij stelt onder meer dat een aantal van de door verzoeker aangehaalde zaken heeft plaatsgevonden in de periode vóór de benoeming van de huidige RvT. Tevens acht de stichting van belang dat de bestuurder niet in staat is input te geven op de onderwerpen die haar functioneren aangaan. De stichting onderschrijft de Code, maar stelt dat haar organisatie in een noodsituatie heeft verkeerd. De RvT in zijn huidige samenstelling functioneert slechts tijdelijk; binnenkort zal een nieuwe RvT aantreden.
- 1.4 Verzoeker heeft met een brief van 11 november 2016 (met bijlagen genummerd 14A-16) geconcludeerd dat de stichting hem op een aantal punten in het gelijk stelt, op andere punten niet heeft gereageerd en voor het overige ten onrechte geen schending van de Code aanwezig acht.
- 1.5 De commissie heeft het verzoek behandeld op de zitting van 19 december 2016 te Utrecht. Verzoeker was hierbij aanwezig. Namens de stichting waren aanwezig de heren C., voorzitter van de RvT (verder te noemen: C.), D., lid van de RvT (verder te noemen: D.), en E., bestuurder a.i. (verder te noemen: de RvB a.i.), alsmede mevrouw F., managementassistente. Zij werden bijgestaan door de gemachtigde van de stichting.
- 1.6 Door onvoorziene omstandigheden bestond de commissie bij de mondelinge behandeling in afwijking van artikel 10 lid 1 van haar reglement uit vier leden in plaats van vijf. De voorzitter van de commissie heeft dit ter zitting uitgelegd en besproken met partijen. Partijen hebben er uitdrukkelijk mee ingestemd dat dit geschil wordt behandeld en beoordeeld door een kamer van vier leden van de commissie, bijgestaan door de secretaris.

2. De vaststaande feiten

- 2.1 De stichting heeft een christelijke grondslag. Zij houdt een instelling voor beschermd en begeleid wonen, dagbesteding en begeleiding naar werk in stand. Zij is aangesloten bij GGZ Nederland en is mede daardoor gebonden aan de Code. De instelling beschikt over 24 plaatsen voor mensen met een psychiatrische beperking. De stichting is opgericht op 7 oktober 2005. De instelling kent een raad van toezicht (RvT) en een eenhoofdig bestuur (raad van bestuur, hierna: RvB). Tot in het voorjaar van 2016 functioneerde mevrouw G. (hierna: G.) als de RvB.
- 2.2 Met een brief van 22 februari 2016 aan de RvT (toen bestaande uit vier leden, te weten de heren H., voorzitter, I., J. en K.) hebben drie werknemers van de stichting (de coördinator werk en training, de financieel managementassistente en de coördinator zorg) zorgen geuit over diverse zaken binnen de organisatie, in het bijzonder betreffende het functioneren van G. G. heeft kort daarop vijf medewerkers ontslagen, onder wie deze drie ondertekenaars van de brief van 22 februari 2016. Later is het ontslag van de twee anderen ingetrokken. Er bestond

inmiddels veel onrust binnen de organisatie. Op 16 maart 2016 is de RvT in zijn geheel teruggetreden. Daarna heeft G. nieuwe leden voor de RvT aangezocht. Met gebruikmaking van een statutaire bepaling die hierin voorziet heeft G., als de bestuurder, drie leden van de ("nieuwe") RvT benoemd, te weten de heren C. (als voorzitter), D. en C. K. voormeld (verder te noemen: K.). Deze wijziging in de samenstelling van de Rvt is de derde in een periode van circa zes jaren. Na het aantreden van de nieuwe RvT is G. arbeidsongeschikt geworden. De RvT heeft vervolgens een (eenhoofdige) RvB a.i. aangesteld, in de persoon van mevrouw E. voornoemd. De arbeidsongeschiktheid van G. duurt nog voort.

- 2.3 Verzoeker is de mentor van mevrouw L., zijn zuster. Zij woont als cliënte in de instelling van de stichting. De ontwikkelingen binnen de organisatie hebben geleid tot gevoelens van onveiligheid en onrust bij de cliënten, onder wie de zuster van verzoeker.
- 2.4 Verzoeker heeft zijn zorgen over het welzijn van de cliënten voorgelegd aan de stichting. Vervolgens heeft hij zich gewend tot de gemeente Y., waar de stichting is gevestigd en zich ook de instelling bevindt, en tot de gemeente X., die verantwoordelijk is voor de kwaliteit van instellingen die, zoals de instelling van de stichting, worden gefinancierd op basis van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: de Wmo).
- 2.5 In opdracht van de gemeenten X. en Y. heeft de Veiligheids- en Gezondheidsregio M. van de GGD, als toezichthouder, bij de instelling van de stichting op 19 april 2016 een inspectie ("P.") uitgevoerd. De inspectie heeft geresulteerd in een rapport van 17 mei 2016 (verder: het rapport). Hierin concluderen de onderzoekers, samengevat, als volgt. De zorg is zowel op het gebied van begeleid wonen als ten aanzien van de dagbesteding goed georganiseerd. Echter, door de manier van communiceren tussen G. en de begeleiders, tussen G. en cliënten en tussen G. en RvT is een dusdanig negatieve sfeer ontstaan dat in de zes jaren dat de instelling bestaat, reeds tweemaal de voltallige RvT is afgetreden of ontslagen. Sinds circa een half jaar is er onrust in de gehele organisatie, ontstaan door onder meer het ontslag van enkele medewerkers, verspreiding van informatiebrieven en een verandering in de wijze van aansturing door G. Cliënten geven te kennen zich niet langer veilig te voelen, verblijven veel meer dan voorheen op hun eigen kamer, zijn angstig en durven niet te praten met G. of de begeleiders. Zij doen vaker dan voorheen een beroep op familie en mantelzorgers en maken zich zorgen over het voortbestaan van de organisatie, waardoor angst nog grotere vormen aanneemt. Een deel van de begeleiders is het vertrouwen in een goede aansturing van de organisatie kwijt, nadat G. in korte tijd de financieel managementassistent, een begeleider en de zorgcoördinator (de vierde in deze functie) had ontslagen en onlangs liet weten dat zij zelf de zorgcoördinatie op zich gaat nemen. Deze begeleiders hebben gezamenlijk G. schriftelijk op de hoogte gesteld van hun zorgen; de kwaliteit van de zorg voor de cliënten is naar hun mening niet langer gewaarborgd. Omdat een aantal begeleiders vreest voor hun baan is deze brief slechts door vijf van hen ondertekend. Na een gesprek tussen een deel van het team, G. en de toenmalige voorzitter van de RvT hebben de vijf ondertekenaars van de brief een schriftelijke waarschuwing gekregen. Na een gesprek van de voorzitter van de RvT en G. met alle bewoners is het ontslag van twee begeleiders

ingetrokken. De toezichthouder heeft zorgen over de wijze waarop C. nu de rust onder begeleiders, cliënten en familie wil gaan terugbrengen. Diens insteek is namelijk "vergeven en met een schone lei opnieuw beginnen", maar daarvoor is teveel gebeurd; niet alleen recent, maar ook in het verleden. Er is een vertrouwensbreuk ontstaan tussen G. aan de ene kant en begeleiders, cliënten en familie aan de andere kant, die niet hersteld kan worden door de methode "zand erover". Er bestaat een zorgelijke situatie.

- 2.6 Op 20 juli 2016 heeft verzoeker persoonlijk aan C. een brief met zijn klachten overhandigd en deze brief mondeling toegelicht. Met een e-mail van 29 juli 2016 aan C. heeft verzoeker zijn brief nog aangevuld.
- 2.7 Met een brief van 29 augustus 2016 van zijn gemachtigde heeft de RvT hierop geantwoord dat hij het niet opportuun acht om op alle opmerkingen van verzoeker in te gaan. Blijkens deze brief meent de RvT dat hij, met de aanwezige kennis en competenties, zijn taken kan uitvoeren. De RvT zal niet langer aanblijven dan noodzakelijk is en ziet het als zijn taak om met de RvB a.i. te werken aan rust voor de bewoners, de personeelsleden en de stakeholders. Daarna zal, overeenkomstig de statuten en de Code, een nieuwe RvT worden geworven.
- 2.8 Het Jaardocument 2015 van de stichting, dat in juni 2016 zijn definitieve vorm heeft gekregen, houdt onder meer het volgende in.
- De leden van de RvT K., C. en D. zijn deze functie gaan vervullen met ingang van 31 december 2015. De aard van de activiteiten van de "hoofdentiteit" is jeugdhulpaanbieder. (In het Jaardocument 2014 werd als typering van de verleende zorg door de organisatie als geheel vermeld: geestelijke gezondheidszorg, inclusief kinder- en jeugdpsychiatrie. Toen was geen typering jeugdhulpaanbieder in het rijtje mogelijkheden opgenomen.)
  - Nieuwe leden van het toezichthoudend orgaan zijn op openbare wijze geworven. De deskundigheid van de toezichthouders wordt gewaarborgd. De RvT beschikt over ten minste één lid met voor de organisatie relevante kennis en ervaring.
  - De leden en de voorzitter van de RvT krijgen een honorering van respectievelijk 5% en 7,5% van de maximum bezoldiging van de eigen bestuurder, volgens de regeling van de NVTZ. Dit is vastgesteld in een vergadering van de RvT. Bij de stichting zien de leden van de RvT af van enige vorm van vergoeding.
  - De organisatie heeft een cliëntenraad en een commissie van vertrouwenslieden.
  - Cliënten kunnen in de organisatie terecht bij een klachtenfunctionaris. De stichting beschikt over een klachtenregeling conform de Wet klachtrecht cliënten zorgsector. Deze regeling is bij alle cliënten onder de aandacht gebracht op passende wijze.

2.9 Eind juni 2016 heeft de aan de stichting gelieerde Stichting N. op het terrein van de instelling van de stichting een verkoping georganiseerd. Op deze verkoping was ook het bedrijf O. vertegenwoordigd. Dit bedrijf, waarvan een broer van de voorzitter van de RvT de enige aandeelhouder is, heeft flyers (met vermelding van de naam van het bedrijf) voor de verkoping ter beschikking gesteld. In uitnodigingen voor de verkoping is melding gemaakt van het genoemde bedrijf.

3. De kern van de standpunten van partijen

3.1 Verzoeker stelt dat het bestuur en het toezicht binnen de stichting gebrekkig van kwaliteit zijn. Volgens hem levert de RvB a.i. goed werk, maar kan de interim-bestuurder niet sparren met een competente RvT. De gemeente X. heeft naar zijn mening onvoldoende ondernomen naar aanleiding van zijn klachten en het in 2.7 genoemde rapport.

3.2 Verzoeker heeft verder in algemene zin het volgende aangevoerd. De RvT is collectief teruggetreden na een conflict met de enige bestuurder. Hebben de leden van de RvT en de RvB de op hen rustende verantwoordelijkheid wel genomen, conform artikel 2.1 lid 3 van de Code? Was de stichting (de RvT en de RvB) zich er in het algemeen wel van bewust dat de Code toegepast diende te worden, of is desbewust de Code geschonden? Bovendien heeft de stichting, in geval van afwijking van de Code, deze schending niet (behoorlijk) uitgelegd.

3.3 De stichting voert in het algemeen aan dat de door haar in stand gehouden instelling relatief klein is en een specifieke identiteit heeft. G. was initiatiefneemster van de stichting en haar instelling, en was daardoor dominant aanwezig in de organisatie. Zij waakte over de identiteit van de instelling en ontsloeg werknemers die bezwaar maakten tegen de wijze van aansturing van de organisatie door haar. Hierdoor is grote onrust in de organisatie ontstaan en zelfs een zodanige noodsituatie dat de RvT in de toenmalige samenstelling geen andere weg meer zag dan collectief af te treden in plaats van, als werkgever, de enige bestuurder, die de oorzaak van de onrust vormde, te ontslaan. G. heeft vervolgens, op basis van de identiteit van de stichting, de leden van de nieuw gevormde RvT aangezocht.

3.4 Voor zover de stichting de Code heeft geschonden, is dit niet bewust gebeurd en was ook dat een gevolg van de crisis waarin de organisatie verkeerde. Haar primaire zorg was de continuïteit van de organisatie. De stichting wil zich in alle opzichten conformeren aan de Code en heeft, waar nodig en mogelijk, hiertoe reeds maatregelen genomen. Enkele van de door verzoeker aangehaalde kwesties hebben plaatsgevonden in de periode voordat de huidige RvT en de RvB a.i. zijn aangetreden. De RvT in zijn huidige samenstelling ziet voor zichzelf nog slechts een tijdelijke taak om de organisatie vanuit de crisis in rustiger vaarwater te loodsen. De angstcultuur in de organisatie is verdwenen. Inmiddels zijn de leden van de nieuw samen te stellen RvT openbaar geworven aan de hand van daartoe opgestelde profielen. Alle leden van de huidige RvT zullen op korte termijn aftreden. Thans zijn drie kandidaten voorgedragen aan de cliëntenraad.

3.5 De verdere stellingen van de partijen komen, voor zover nodig, hierna in onderdeel 4 aan de orde.

4. De beoordeling van het verzoek

Algemeen

- 4.1 De commissie heeft ingevolge artikel 6 lid 1 van haar reglement tot taak de behandeling en beoordeling van verzoeken van belanghebbenden tot toetsing van de naleving van een of meer principes van de Code door een zorgorganisatie. Verzoeker is een zodanige belanghebbende. De Code is bedoeld als een richtinggevend kader van normen voor het goed functioneren van bestuur en toezicht, *good governance*. De commissie beoordeelt of gedragingen of nalaten van het bestuur of de raad van toezicht in overeenstemming met de Code zijn, en – zo dit niet het geval is – of afwijking van de Code deugdelijk is toegelicht (volgens het principe "pas toe of leg uit"). De commissie is niet bevoegd te oordelen over de (civielrechtelijke) rechtsgeldigheid van de benoeming van de leden van de RvT door de RvB in strijd met de Code, of – meer in het algemeen – over de civielrechtelijke gevolgen van een schending van de Code. Zij kan dus geen inhoudelijk antwoord geven op vragen van verzoeker daarover. Ook de vraag van verzoeker of de RvT de ontslagen van de drie werknemers niet had moeten herzien, valt buiten de bevoegdheid van de commissie.
- 4.2 Voor zover de commissie in deze zaak, waarin de stichting als de verweerster optreedt, een oordeel geeft over gedragingen van individuele personen of organen, rekent zij deze gedragingen steeds toe aan de stichting. De stichting als zodanig is verantwoordelijk voor de gedragingen en het nalaten van haar organen (de RvB en de RvT), in de huidige of een vroegere samenstelling.
- 4.3 Uit het verloop van de gebeurtenissen in het voorjaar van 2016 blijkt dat de RvT (in zijn vorige samenstelling) de organisatie ten tijde van een crisis in feite in de steek heeft gelaten door collectief af te treden voordat nieuwe leden van een RvT benoemd waren en meer in het algemeen voordat de continuïteit van de organisatie gewaarborgd was. Het staat een individueel lid van een raad van toezicht vrij om zijn functie neer te leggen als hij zich niet langer verantwoordelijk wil houden voor de wijze waarop de instelling in kwestie functioneert, maar een raad van toezicht schiet in zijn verplichtingen op grond van de Code tekort als hij collectief aftreedt zonder zijn verantwoordelijkheid voor een juiste vorm van toezicht te nemen. In dit geval heeft de RvT toen niet de verantwoordelijkheid genomen die bij hem lag overeenkomstig de wettelijke en statutaire taakverdeling binnen de stichting. Dit levert een schending op van artikel 4.1 lid 1 van de Code, op grond waarvan de RvT toezicht dient te houden op het besturen door de RvB en (onder meer) zijn werkgeversrol voor de RvB moet vervullen. Daarmee is het collectief neerleggen van de taak omdat de RvB niet van koers wenst te veranderen, niet te verenigen.

Meer in het bijzonder

4.4 Ter zitting heeft de stichting onder meer het volgende verklaard.

- Er was binnen de organisatie geen cliëntenraad als geformaliseerde vertegenwoordiging van de cliënten. De stichting dient een beleid te hebben voor de dialoog met externe en interne belanghebbenden. Een cliëntenraad kan als interne belanghebbende hiervoor worden aangemerkt (zie de toelichting bij artikel 2.2 lid 1 van de Code). Per 15 november 2016 is inmiddels wel een cliëntenraad geïnstalleerd.
- Binnen de huidige RvT is niet de vereiste deskundigheid aanwezig, zoals voorgeschreven in de leden 2, 3 en 5 van artikel 4.2 van de Code. Binnen de op korte termijn te benoemen RvT zal dit anders zijn.
- De werving, selectie en benoeming van de leden van de RvT in zijn vorige en huidige samenstelling hebben niet in overeenstemming met artikel 4.2 lid 8 van de Code plaatsgevonden.
- Het Jaardocument 2015 is op alle in 2.8 opgesomde punten onjuist ingevuld.

De stichting heeft niet tegengesproken dat zij geen commissie van vertrouwenslieden heeft. De andersluidende vermelding in het Jaardocument 2015 was dus onjuist.

4.5 De commissie constateert dat de stichting aldus een ruim aantal bepalingen van de Code heeft geschonden. Dit betreft de artikelen 2.2 lid 1 (over de informatieverschaffing aan en de betrokkenheid van de belanghebbenden bij de gang van zaken en het beleid), 2.3 lid 2 (over de verantwoordelijkheid van de RvB, met toezicht van de RvT, voor de juistheid van het jaardocument maatschappelijke verantwoording), 2.3 lid 6 (over een juiste opgave inzake de RvT), 4.2 leden 2, 3, 5 (over de samenstelling en de deskundigheid van de RvT), 4.2 lid 8 (over de werving, selectie en benoeming van nieuwe leden van de RvT), 6.2 (over het jaardocument in relatie tot de Code) en 6.3 (met de eis van uitleg betreffende eventuele afwijkingen van de Code). De commissie heeft vastgesteld dat de stichting ook buiten datgene wat in het Jaardocument 2015 had moeten worden vermeld, de hier bedoelde schendingen van de Code niet heeft toegelicht volgens het eerder genoemde beginsel "pas toe of leg uit". Bij de schending van artikel 4.2 lid 8 tekent de commissie nog het volgende aan. De stichting heeft betoogd dat door het gelijktijdige vertrek van de gehele "oude" RvT op 16 maart 2016 een noodsituatie was ontstaan, waarin het bevoegde orgaan, de RvB, op heel korte termijn diende te voorzien door de benoeming van (het minimale aantal van) drie leden van een "nieuwe" RvT. Zo gezien zou gezegd kunnen worden dat de afwijking van artikel 4.2 lid 8 voldoende is toegelicht. De commissie neemt deze zienswijze echter niet over. Het zojuist bedoelde gelijktijdige vertrek van de voltallige RvT in zijn vorige samenstelling vormde immers op zichzelf al een schending van de Code, zoals in 4.3 is vermeld. De noodtoestand was het directe gevolg van die andere schending, die evenzeer aan de stichting (als rechtspersoon die aan de Code is gebonden) is toe te rekenen. Ook op dit punt kan dus niet worden geconcludeerd dat de schending voldoende is toegelicht.

4.6 Verzoeker stelt dat de stichting ook artikel 4.1 lid 2 van de Code heeft geschonden, voor zover daaruit de eis voortvloeit dat besluiten van de RvB de goedkeuring van de RvT behoeven in geval van gelijktijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst

van “een aanmerkelijk aantal werknemers”. Volgens hem betrof het ontslag van (aanvankelijk) vijf medewerkers een zodanig aantal werknemers. De commissie laat in het midden of dit laatste juist is. Uit de door de stichting overgelegde brief van 16 oktober 2016 van de voorzitter van de RvT (in de samenstelling gedurende de periode van deze ontslagverlening) kan immers worden afgeleid dat deze voorzitter – en naar mag worden aangenomen ook de RvT in zijn geheel – op de hoogte was van deze ontslagen en daarmee heeft ingestemd voor zover het om de eerder genoemde drie sleutelfiguren ging. Dan is er geen schending van artikel 4.1 lid 2. Los hiervan staat de, in 4.8 te beantwoorden, vraag of de stichting aan deze drie (gewezen) werknemers de bescherming heeft geboden die artikel 3.1 lid 5 van de Code hun biedt.

- 4.7 Binnen de kleine organisatie van de stichting heeft een relatief zwakke RvT (in zijn vorige samenstelling) gefunctioneerd naast een dominante eenhoofdige RvB. Daarbij hebben zich op veel punten schendingen van de Code voorgedaan. Ook de RvT in zijn huidige samenstelling is zich kennelijk onvoldoende bewust geweest van de betekenis van de Code. Zo is na het aantreden van de huidige RvT de tekst van het Jaardocument 2015 afgerond. Daarin staan, zoals vermeld, veel kennelijke onjuistheden, terwijl geen enkele toelichting is gegeven omtrent de afwijkingen van de Code. Die – in 2.8 opgesomde – afwijkingen hadden ook de RvT in zijn huidige samenstelling moeten opvallen. Temeer was dit het geval nu een van de leden van de huidige RvT ook zitting had in de RvT in zijn vorige samenstelling. Hiermee heeft de stichting artikel 2.1 lid 3 van de Code geschonden, voor zover daarin is bepaald dat de RvT overeenkomstig zijn wettelijke en statutaire taak verantwoordelijk is voor de governancestructuur van de organisatie als maatschappelijke onderneming en voor de naleving van de Code. Hieraan doet niet af dat de leden van de RvT in de huidige samenstelling inmiddels doordrongen zijn van de gelding van de Code en ook actie hebben ondernomen om waar mogelijk de afwijkingen van de Code ongedaan te maken dan wel uit te leggen.
- 4.8 De commissie is van oordeel dat de stichting aan de drie werknemers van wie het ontslag in stand is gebleven, niet de bescherming heeft geboden die volgens artikel 3.1 lid 5 van de Code is vereist. Er was geen Klokkenluidersregeling. De stichting heeft ook niet gehandeld in overeenstemming met het model voor de Klokkenluidersregeling. De werknemers in kwestie hebben met hun zorgen de juiste weg bewandeld binnen de organisatie. Zij hebben deze zorgen immers eerst voorgelegd aan de RvB, in de persoon van G.. Nadat zij hadden moeten vaststellen dat zij bij haar geen gehoor kregen, hebben zij zich gewend tot de RvT. De commissie heeft op grond van datgene wat partijen over en weer hebben betoogd en gedocumenteerd niet vastgesteld dat deze drie werknemers zich binnen de organisatie zodanig hebben gedragen dat zij niet (langer) de bescherming verdienen die het model van de klokkenluidersregeling en de Code toekennen aan werknemers. Integendeel: de stichting heeft hun niet de bescherming geboden die hierin bestaat dat zij zonder gevaar voor hun rechtspositie de mogelijkheid moeten hebben om vermeende onregelmatigheden binnen de organisatie die het functioneren van de RvB betreffen, te rapporteren aan (de voorzitter van) de RvT.

- 4.9 De commissie is voorts van oordeel dat de honorering van de vier leden van de RvT in zijn vorige samenstelling niet in overeenstemming was met artikel 4.3 lid 1 van de Code en de daarbij behorende toelichting. Het honorarium van de leden van de RvT dient maatschappelijk passend te zijn. Daarbij vervult de adviesregeling van de NVTZ een belangrijke rol. Een eventuele afwijking van deze regeling dient de stichting uit te leggen in haar Jaardocument. Uit het door verzoeker overgelegde "Q." blijkt dat aan de leden van de toenmalige RvT in totaal een bedrag van € 27.167 is uitbetaald. Dit overzicht vermeldt de "bezoldigingen die hoger zijn dan de toepasselijke norm". De stichting heeft de juistheid van dit overzicht en de daarop vermelde gegevens niet (in voldoende concrete zin) bestreden. Een eenvoudige rekensom bevestigt dat de honoreringen in strijd met de Code zijn: drie RvT-leden zouden elk ten hoogste recht hebben op 5% van de maximumvergoeding van de eigen bestuurder (naar verzoeker onweersproken heeft gesteld: € 86.084) en de voorzitter van de RvT zou recht hebben op ten hoogste 7,5% daarvan. Dit leidt tot een totaal van € 19.369. De stichting heeft, ook desgevraagd, geen verklaring kunnen geven voor dit verschil in bedragen, noch voor de aangehaalde vermelding in het WNT-overzicht. De commissie neemt voor kennisgeving aan dat de leden van de RvT in zijn huidige samenstelling in het geheel geen vergoeding ontvangen.
- 4.10 Artikel 4.4 lid 3 van de Code bepaalt dat leden van de RvT nimmer taken van de RvB verrichten. De commissie heeft er begrip voor dat het collectieve vertrek van de RvT in zijn vorige samenstelling, het ontslag van drie sleutelfiguren, de mede daardoor ontstane onrust binnen de organisatie en het ziekteverlof van G. een zodanig zorgelijke situatie in de organisatie hebben veroorzaakt dat de in maart/april 2016 aangetreden RvT in de periode van 11 mei 2016 tot 27 mei 2016 bestuurstaken heeft uitgevoerd. De RvT had deze periode nodig om de situatie te analyseren, zich te beraden op de vereiste maatregelen en de juiste persoon als interim-bestuurder voor deze specifieke organisatie te vinden. De stichting heeft onweersproken gesteld dat zij deze situatie ook heeft uitgelegd aan haar stakeholders en dat deze daarmee hebben ingestemd. Niet is gebleken dat de stichting hierin duidelijk is geweest tegenover haar cliënten. In deze situatie was er weliswaar onmiskenbaar een schending van artikel 4.4 lid 3 van de Code, maar heeft de stichting een toereikende uitleg gegeven van de noodzaak van deze schending. De commissie houdt hierbij mede rekening met het feit dat de stichting inmiddels een cliëntenraad heeft geïnstalleerd. De commissie gaat ervan uit dat de stichting in haar Jaardocument 2016 aandacht zal besteden aan het gegeven dat de RvT gedurende enige tijd taken van de RvB heeft verricht.
- 4.11 Verzoeker stelt dat de wijze waarop melding is gemaakt van het bedrijf van de broer van C. in uitnodigingen voor de in 2.9 vermelde verkoping, een schending is van artikel 4.5 lid 1 van de Code, betreffende het tegengaan van belangenverstrengeling of de schijn daarvan. De commissie acht de formulering in de uitnodiging niet gelukkig, maar zij komt tot het oordeel dat het gebeurde van te gering gewicht is om te concluderen tot schending van de Code. Hierbij is mede van belang dat als onweersproken vaststaat dat er geen sprake is van persoonlijk voordeel van de RvT-voorzitter, nu de opbrengst van de verkoping grotendeels bestemd was voor de genoemde vriendenstichting.

5. Het oordeel van de Governancecommissie

De Governancecommissie stelt vast dat de stichting de artikelen 2.1 lid 3, 2.2 lid 1, 2.3 leden 2 en 6, 3.1 lid 5, 4.1 lid 1, 4.2 leden 2, 3, 5 en 8, 4.3 lid 1, 6.2 en 6.3 van de Zorgbrede Governancecode 2010 heeft geschonden en geen toereikende uitleg van deze schendingen heeft gegeven. Voor het overige heeft de commissie geen schending van de Code kunnen vaststellen.

Dit oordeel is verzonden aan partijen op 3 januari 2017.